



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Denisou Kalfeřtovou hlavním líčením konaném dne 11. 5. 2021

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], adresa pro doručování [adresa],

je vinen, že

v Liberci, v ulici [ulice] v garáži umístěné na pozemku parcelní číslo 1481, katastrální území Ružodol, dne 26. 1. 2017 v době od 23,00 do 23,15 hodin poté, co poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], nabídl přespání, na což ona přistoupila, tak po vypití menšího množství alkoholu poškozené stáhl riflové krátké kalhoty i s kalhotkami, přitom jí vulgárně nadával, poškozená se tomuto jednání bránila odstrkáváním a křikem, načež obžalovaný chytil poškozenou oběma rukama za krk a takto jí vytahoval z postele, a když obžalovanému sdělila, že zavolá kriminální policii, tak svého jednání zanechal, a poté, co se poškozená oblékla, ji vyhodil z garáže,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v tom, že jiného násilím donutí k pohlavnímu styku, jehož se dopustil v úmyslu trestní čin spáchat, když k dokonání trestného činu nedošlo,

tím spáchal

pokus přečinu znásilnění podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1 trestního zákoníku,
a za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 18 (osmnáct) měsíců.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je na základě obžaloby ze dne 19. 7. 2017 stíhán pro přečin znásilnění podle § 185 odstavce 1 trestního zákoníku. Soud se touto věcí zabývá opakovaně, vzhledem k tomu, že předchozí zprošťující rozsudek byl soudem II. stupně zrušen a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný v hlavním líčení popřel, že by poškozenou znásilnil, situaci podrobně popsal v hlavním líčení shodně jako v přípravném řízení tak, že poškozenou [jméno] zná asi dva roky, poznal ji na ubytovně Kotelna, kde je představil jeho známý [příjmení]. Tehdy tam byla poškozená [jméno] na kávě, bylo to asi v listopadu 2015. [jméno] u něj už v minulosti jednou spala, k ničemu nedošlo, jen se jí dotýkal. Toho dne, co u něj byla v garáži, mu volala, že jede autobusem do Liberce, z Plzně, kde bydlela, aby jí přišel pomoci s taškami. Přijela o půl sedmé. Nejprve řekla, že chce k [příjmení], on mu volal, byl někde na pivu, tak jí nabídl, zda nechce jít k němu. Souhlasila. Když byli u něj, vyzval jí, ať si sedne na postel. Uvařil jí kafe. Měla hlad, tak jí ohřál klobásu. Chtěl jí tam nechat samotnou a jít na pivo k Žabákovi. Měl tam vodku, nalil jí panáka (skleničky, z kterých poškozené údajně naléval, obžalovaný donesl k soudu). Když viděla, že obžalovaný chce odejít, přemlouvala jej, aby pil s ní. Topil v kamnech, aby bylo teplo. Ona se začala svlékat. Převlékla se do trička a krátkých riflí. Zase si sedla na postel, s roztaženými nohama naproti němu. [příjmení] si stejně. Povídali si. Začal se jí dotýkat, nebránila se, oplácela mu to. Pak zmínila, že jí bolí záda. Nabídl jí masáž. Lehla si na břicho, tričko si vyhrnula ke krku. Podprsenku si ale nechťela nechat sundat. Seděl na ní obkročmo a krémem jí masíroval záda. Umastil jí trochu podprsenku. Pak už se mu to zdálo dlouhé, tak jí vzal kolem ramen a otočil jí na záda. Ona se nebránila, zdálo se mu, že mu pomohla. Vysvětlil si to po svém. Řekl, že by mohli dělat i něco jiného. Hladil jí po těle, na břicho, směrem k prsům. Pak jí rozeplnul knoflík na šortkách a řekl, co kdyby jí je sundal. Nadzvedla se, tak jí je stáhnul i s kalhotkami do půli zadku. Najednou se vzepřela, přitiskla zadek na postel a několikrát řekla, „ne“. On jí ještě dvakrát za šortky škusnul. Když viděl, že nepovolí, nechal toho. Začala totiž kopat nohama, což ho naštvalo. Přestal a ptal se jí, co blbne, zaklepal s ní, ona začala křičet, chytil jí oběma rukama za krk a vytáhl opatrně z postele ven, aby nepovalil stolec. Stáhnul jí vrchní část těla dolů na zem, nohy měla pořád na posteli. Když už byli na zemi, tak jí pustil a řekl, ať se oblíkne a vypadne. Ona se pak začala oblékat, ještě si chtěla dopít toho frťana. Z jejího tónu měl dojem, že by se chtěla usmířit, on už ale nechťel. Opakoval, ať vypadne. Balila si věci. Ještě než odešla, začala mu vyhrožovat, že zavolá na policii, že jí vyhodil. Když vyšla ven, zamkl za ní dveře. Ona ještě nějakou dobu před garáží vykřikovala, tak jí napsal SMS, ať přestane otravovat a vypadne. Za patnáct minut poté tam přijela policie.

3. Z výsledku svědkyně [celé jméno poškozené] soud zjistil, že svědkyně k obžalovanému přišla, protože jí pozval. Popíjeli u něj pálenku. Neměla tam přespát. Brala to jako kamarádkou návštěvu. Měla na sobě rifle, poté se převlékla do riflových kraťasů. Přitlačil jí na postel a chtěl jí znásilnit. Začal jí svlékat riflové kraťasy. Kalhotky ale měla na sobě. Ona se začala hned bránit. Byl na ní hrubý. Držel jí při svlékání za ruce. Přitom, když se bránila, ji zmáčkl na krku. Měla tam poté zranění. Pak toho nechal. K tomu, zda ji osahával na intimních partiích, tedy v rozkroku a na prsou, se již přesně nerozpomněla. Nahoře měla asi oblečené tričko. Může se pouze domnívat, že ji osahával v rozkroku, když se jí snažil rozeplnout ty kalhoty. Už je to dlouhá doba. Když vypovídala na policii, určitě si to pamatovala lépe. Popřela, že by jí masíroval.

4. S ohledem na odstup času a nevybavení si detailů byla postupem podle § 211 odst. 3 tr. řádu čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení, ve které uvedla, že seděli vedle sebe na posteli, on se na ní najednou vrhnul, ležela na zádech a on jí zavalil. Oběma rukama jí strhával kraťasy i s kalhotkami, což se mu povedlo a kraťasy i kalhotky jí sundal úplně. Najednou tam byla jen v tričku, pod kterým měla podprsenku. Začala křičet. On jí chytil za krk, na kterém jí poškrábal, přitom jí nadával. Křičela, co to vyvádí, zda je normální a že zavolá policii. Poté, co to řekla, přestal a odvalil se. Říkal jí, že má vypadnout. Ona se oblékla, z garáže odešla a zavolala na policii.

5. Ze znaleckého posudku PhDr. Jitky Skramuské, vypracovaného v oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, kterým byl vyšetřen duševní stav svědkyně [celé jméno poškozené], vyplývá, že jde o osobu lehce nevyváženou, u které jsou zdůrazněny rysy nestálosti a nezdrženlivosti, v jejímž životním stylu hraje velkou roli zneužívání alkoholu, které si nepřipouští. Její intelekt odpovídá populačnímu průměru, bez známek narušení intelektu a paměti. Co se týká obecné věrohodnosti je svědkyně po psychické i intelektové stránce schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. Nebyla shledána bájná lhavost či sklony ke zkreslení prožitého. Co se týče specifické věrohodnosti, tato je plně v kompetenci soudu, z klinického hlediska je oslabená, neboť nelze vyloučit riziko, že požitý alkohol mohl mít vliv na její chování, reakce, vnímání a zapamatování situace (nevědomé vysílání signálů k intimnímu kontaktu, afektivní reakce na vyhození z garáže); do jisté míry mohla prožívání situace ovlivnit i zkušenost znásilnění z minulosti a oživení dříve prožitého traumatu. Jde o rizikové faktory, které by mohly ovlivnit zkreslení reprodukce předmětné události.

6. Vzhledem k rozporům ve výpovědi svědkyně ohledně vybavení si detailů skutku, které soud považoval za podstatné (před soudem uvedla, že kalhotky jí obžalovaný nestáhnul, naopak policii uvedla, že jí obžalovaný strhnul kraťasy i s kalhotkami úplně) se soud obrátil na znalkyni Skramuskou k doplnění znaleckého posudku (čl. 271). Z dodatku, který byl se souhlasem stran čten podle § 211 odst. 5 tr. řádu a kterým bylo doplněno dokazování, vyplynulo rozpory ve výpovědích svědkyně, které byly učiněny se značným časovým rozestupem (13.2.2017 a 16.11.2020), lze přičítat časovému vyhasínání paměťových stop, kdy vybavení si podstatných detailů i u negativního zážitku může být tímto zeslabeno. Je to u každého individuální. Při projevu svědkyně nebylo shledáno sebepředvádění, sama připustila, že si to již nepamatuje přesně. Byla zjevná její zlobná reakce na obžalovaného. Nic však dle znalkyně nenasměřuje na ovlivnění obecné věrohodnosti svědkyně.

7. Soud měl dále k dispozici listinné důkazy, a to protokol o zadržení podezřelého, z něhož je zřejmé, že obžalovaný byl zadržen téhož dne, co došlo ke skutku, tedy 26.1.2017 v 23.30 hodin; protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, na níž je vidět obytná garáž, ve které obžalovaný přebývá, má v ní umístěnu postel, kamna a další věci; černobílou fotografii poškozené, na níž je vidět její krk s oválnou sedřeninou kůže, nejde o příliš kvalitní fotografii. Z výsledků dechových zkoušek provedených u obžalovaného a poškozené bylo zjištěno, že poškozené [celé jméno poškozené] byla dne 26.1.2017 v 23,44 hodin naměřena hodnota 1,27 promile alkoholu v dechu a obžalovanému [celé jméno obžalovaného] dne 26.1.2017 v 23,46 hodin byla naměřena 0,00 hodnota alkoholu v dechu.

8. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že byl již mnohokrát trestán, od roku 1969 má v opisu z rejstříku trestů celkem 31 odsouzení, především pro majetkovou trestnou činnost a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, což platí i pro odsouzení v posledních deseti letech, kdy byl odsouzen celkem pětkrát (2x v roce 2010, 2x v roce 2013, 1x v roce 2014), kdy však lze konstatovat, že dochází k útlumu trestné činnosti obžalovaného, pokud byl ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, byl z něj v roce 2012 propuštěn, šlo o odsouzení za trestnou činnost na níž se v roce 2013 vztahovala amnestie, tudíž ani nebyl následně ve zkušební době podmíněného propuštění sledován, poslední tři odsouzení pak byla výchovného charakteru, či k trestu obecně prospěšných prací, které řádně vykonal.

9. Poté, co soud provedené důkazy zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemných souvislostech, dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku, kterým naplnil skutkovou podstatu přečinu znásilnění podle § 185 odstavce 1 tr. zákoníku, a to ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Touto skutkovou podstatou je chráněna svoboda rozhodování jedince o vlastním sexuálním životě. Zahrnuje násilné jednání, ale i pohrůžku násilím, pod jejímž užitím pachatel oběť přinutí k pohlavnímu styku. Pohlavním stykem je míněn fyzický kontakt na intimních partiích v širším pojetí, nikoliv pouze soulož, ale i jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží (osahávání pohlavních orgánů). Prvek násilí byl v tomto případě spatřován v jednání obžalovaného, kdy i přes nesouhlas poškozené jí stahoval kalhoty a v jejich stahování nadále pokračoval („.... dvakrát škubnul jeanovými kraťasy...“) a chytil jí za krk a stahoval jí z postele. Úmysl obžalovaného byl zjevný, vyplývá i z jeho výpovědi, že mu to už přišlo dlouhé, jak vedle sebe seděli a chtěl něco víc, tím byl míněn pohlavní styk. Obžalovaný poté od dokonání činu upustil, vzhledem k tomu, že poškozená začala křičet s tím, že zavolá policii, což i poté učinila. Toho se obžalovaný zalekl a od dalšího jednání upustil. Obžalovaný se jednání dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť si byl vědom, co svým jednáním může způsobit a takové jednání od počátku zamýšlel. S ohledem na charakter trestného činu je ostatně jiná forma zavinění vyloučena.

10. Obžalovaný je usvědčován výpovědí svědkyně [celé jméno poškozené]. Její výpověď je věrohodná, rozpory v detailech byly způsobeny odstupem času. Ze znaleckého posudku z oboru psychologie vyplývá, že i přes popsané aspekty (požití alkoholu svědkyní, minulé znásilnění jinou osobou...), jimi není negativně ovlivněna obecná věrohodnost svědkyně. Soud vycházel z výpovědi svědkyně z přípravného řízení, která byla v podstatných skutečnostech shodná s její pozdější výpovědí. V zásadě tomu odpovídala i výpověď obžalovaného, který přiznal, že vůči poškozené se dopustil ve dvou bodech násilného jednání, kdy jeho cílem bylo, mít s poškozenou sexuální styk. To však přes její odpor, neučinil. Nechtěl si však připustit, že by ji měl znásilnil. Obhajoba obžalovaného, spočívající v tom, že byl poškozenou masíroval a že není pravdou, že by jí způsobil škrábanec na krku, byla vyvrácena svědectvím samotné svědkyně, která popřela, že by došlo na masáž, a že by škrábanec na krku měla již předtím. Její zranění je zachyceno fotografií (čl. 61) oděrky na krku, která se jeví jako čerstvá, byť jde pouze o černobílou fotografii. Oděrka na krku odpovídá jednání obžalovaného, když i sám doznal, že obžalovanou stahoval z postele právě za krk. Váha dospělé ženy a tlak prstů obžalovaného mohl logicky vytvořit na kůži, kde k tlaku docházelo, odpovídající oděrku. Ostatně i obžalovaný byl v den útoku zachycen, na fotografii (čl. 58) je věnována pozornost i nehtům na rukách obžalovaného, které jsou spíše špičaté. Obžalovaný požadoval doplnění dokazování, a to o lékařský posudek ohledně stáří zranění na krku poškozené. Tomuto návrhu soud nevyhověl, neboť jej shledal nadbytečným. Pro naplnění skutkové podstaty není charakter oděrky podstatný, zvláště za okolností, když se obžalovaný sám doznal k tomu, že poškozenou za krk držel a stahoval ji a to je potvrzováno svědkyní samotnou. Časový průběh skutku a místo činu pak dokládají listinné důkazy ve věci (fotodokumentace, protokol o zadržení, úřední záznamy o přijetí trestního oznámení). Uvedené důkazy tak tvoří logický řetězec na sebe navazujících důkazů, který ze spáchání činu usvědčuje obžalovaného, danou právní kvalifikací, tak, jak je popsán ve výroku rozsudku.

11. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku k povaze a závažnosti přečinu, k poměrům pachatele a jeho způsobu života. Obžalovaný je mnohokrát trestaný recidivista, avšak zpravidla za trestnou činnost jiného charakteru. Od posledního odsouzení již uplynula delší doba. Obžalovanému polehčuje jeho částečné doznání, kdy si však neuvědomuje, že svým jednáním již naplnil skutkovou podstatu trestného činu. Zřejmě vzhledem k jeho věku, kdy roli může hrát i jiné, širší, pojetí právního pojmu znásilnění, vymezené v trestním zákoníku platném od roku 2010. Přihlédnout lze k míře škodlivosti jeho jednání s ohledem na stádium trestného činu – pokusu. Byla užita nižší míra násilí. Jeho jednání na poškozené nezanechalo vážnějšího následku. Od skutku uplynula delší doba. Na obžalovaného

tak lze vhodně působit výchovným trestem vyměřeným při samé dolní hranici § 185 odst. 1 tr. zákoníku. Trest je ukládán v základní sazbě od 6 měsíců až 5 let. Výkon trestu byl odložen na kratší zkušební dobu v trvání 18 měsíců, která odpovídá osobě obžalovaného a škodlivosti činu, která je dostatečná k tomu, aby obžalovaný v jejím rámci prokázal, že šlo o ojedinělé vybočení, z jinak řádného života, který poslední léta vedl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Liberci. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Liberec 11. května 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně